ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1958

Vyhlásené: 28.08.1958 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

46

Vyhláška ministra zahraničných vecí

z 8. augusta 1958

o Konzulárnom dohovore medzi Československou republikou a Sväzom sovietskych socialistických republík

Dňa 5. októbra 1957 bol v Prahe dojednaný Konzulárny dohovor medzi Československou republikou a Sväzom sovietskych socialistických republík. Národné zhromaždenie prejavilo s Konzulárnym dohovorom súhlas 16. apríla 1958 a prezident republiky ho ratifikoval 30. júna 1958. Ratifikačné listiny boli vymenené v Moskve 21. júla 1958. Podľa svojho článku 24 Konzulárny dohovor nadobudol účinnosť 21. júla 1958. České znenie Konzulárneho dohovoru sa vyhlasuje v Prílohe Zbierky zákonov.*)

David v. r.

Prezident Československej republiky a Prezídium Najvyššieho sovietu Zväzu sovietskych socialistických republík,

v záujme ďalšieho upevnenia priateľstva medzi národmi oboch krajín, snažiac sa o ďalší rozvoj konzulárnych stykov medzi obidvoma štátmi,

rozhodli sa uzavrieť tento Konzulárny dohovor a vymenovali za tým účelom za svojich splnomocnencov:

prezident Československej republiky dr. Antonína Gregora, prvého námestníka ministra zahraničných vecí,
Prezídium Najvyššieho sovietu Sväzu sovietskych socialistických republík
I. T. Grišina, mimoriadneho a splnomocneného veľvyslanca SSSR v Československej republike,

ktorí po vzájomnom predložení svojich plnomocenstiev, ktoré boli zistené v náležitom poriadku a v predpísanej forme, dohodli sa na tomto:

I. Zriaďovanie konzulátov, vysielanie a prijímanie konzulov

Článok 1

V súlade s týmto Dohovorom sa každej Zmluvnej strane poskytuje právo zriaďovať na území druhej Zmluvnej strany konzuláty.

Sídla konzulov a ich obvody sa určia dohodou Zmluvných strán v každom jednotlivom prípade.

Vždy, kde sa v tomto Dohovore hovorí o „konzuloch“, rozumejú sa tým generálni konzulovia, konzulovia, vicekonzulovia a konzulárni agenti; rovnako sa tak pod slovom „konzulát“ rozumejú generálne konzuláty, konzuláty, vicekonzuláty a konzulárne agentúry.

Článok 2

Pred vymenovaním konzula si Zmluvná strana, ktorá konzula vysiela, vyžiada súhlas Zmluvnej strany, na území ktorej bude konzul vykonávať svoje funkcie.

Diplomatický predstaviteľ Zmluvnej strany, ktorá vymenovala konzula, predloží Strane, na území ktorej bude konzul vykonávať svoje povinnosti, konzulský patent s uvedením mena a priezviska konzula, jeho konzulárnej hodnosti, jemu určeného konzulárneho obvodu a tak isto jeho budúceho sídla.

Konzul bude prijímajúcim štátom uznaný formou exequatur, ktoré bude bez prieťahov udelené po predložení patentu.

Na základe spomenutého exequatur úrady konzulárneho obvodu urobia nevyhnutné opatrenia na to, aby konzulovia mohli plniť povinnosti vyplývajúce z ich funkcie a aby mohli požívať práva, výsady a výhody, ktoré sa im priznali.

Konzulovia pristupujú k vykonávaniu svojich povinností po uznaní prijímajúcim štátom. Od tejto chvíle konzulovia požívajú práva, výsady a výhody zabezpečené im týmto Dohovorom.

Článok 3

V prípade neprítomnosti, choroby alebo smrti konzula a vo všetkých ostatných prípadoch znemožňujúcich konzulovi plnenie jeho služobných povinností bude jeden z konzulárnych pracovníkov, ktorého meno sa včas oznámilo Ministerstvu zahraničných vecí prijímajúceho štátu, dočasne plniť konzulské funkcie, bez toho, že by bol na to potrebný osobitný súhlas, a bude po túto dobu požívať práva, výsady a výhody priznané týmto Dohovorom konzulom.

O tom, že konzul nemôže plniť svoje služobné povinnosti, musia sa upovedomiť kompetentné úrady jeho konzulárneho obvodu.

II. Práva, výsady a výhody konzulov a konzulárnych pracovníkov

Článok 4

Konzulovia a tak isto konzulárni pracovníci, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, nebudú vo svojej služobnej činnosti podliehať jurisdikcii súdov a správnych úradov prijímajúceho štátu.

Článok 5

Na vyzvanie súdnych orgánov prijímajúceho štátu ustanovia sa konzulovia a konzulárni pracovníci k týmto orgánom ako svedkovia. Ak sa nemôže konzul alebo konzulárny pracovník ustanoviť, vyslúchnu ho orgány prijímajúceho štátu v miestnostiach konzulátu alebo v jeho byte, alebo, pokiaľ to pripúšťajú zákony prijímajúceho štátu, vyžiadajú si písomnú výpoveď.

Konzulovia a tak isto konzulárni pracovníci môžu odmietnuť vypovedať o okolnostiach týkajúcich sa ich služobnej činnosti.

Predpisy tohto článku sa v rovnakej miere uplatnia aj pri konaní vykonávanom správnymi úradmi.

Článok 6

Kancelárie a archívy konzulátu, rovnako ako oficiálna korešpondencia konzulov, sú nedotknuteľné, musia však byť dokonale oddelené od konzulovho osobného majetku a jeho súkromnej korešpondencie. Ak sú v tej istej miestnosti, musia sa umiestiť oddelene.

V služobných miestnostiach a tak isto v súkromných obytných miestnostiach konzulov nebudú orgány prijímajúceho štátu vykonávať žiadne donucovacie opatrenia. Orgány prijímajúceho štátu nemôžu vstupovať do týchto miestností bez konzulovho súhlasu.

Služobná korešpondencia a služobné hlásenie bez ohľadu na spôsob ich odovzdávania medzi konzulátom a orgánmi vysielajúceho štátu, sú nedotknuteľné a nepodliehajú kontrole. Orgánmi vysielajúceho štátu sa rozumejú tak isto jeho diplomatické a konzulárne zastupiteľské úrady.

Pri korešpondencii so všetkými vyššie spomenutými orgánmi majú konzulovia právo používať šifry a diplomatickú poštu. Pri používaní obyčajných prostriedkov spojov (pošta, telegraf, telefón, rádio) platia konzulovia za ich služby podľa rovnakých taríf ako diplomatickí predstavitelia.

Článok 7

Konzulovia majú právo vyvesovať na budovách konzulátu štíty so znakom vysielajúceho štátu a s názvom úradu. Na uvedených budovách a na služobne používaných vozidlách majú právo vztyčovať vlajku vysielajúceho štátu.

Článok 8

Konzulovia a konzulárni pracovníci, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, sú na území prijímajúceho štátu oslobodení od všetkých priamych daní a od všetkých osobných povinností.

Uvedené osoby sú oslobodené od vojenských vecných povinností, ako služieb, rekvizícií a ubytovania vojska, pokiaľ ide o nehnuteľný alebo hnuteľný majetok alebo o dopravné prostriedky, ktoré sú v úradnom alebo osobnom užívaní.

Článok 9

Nehnuteľný majetok vysielajúceho štátu určený na umiestenie konzulátu alebo na bývanie konzulov a konzulárnych pracovníkov, je oslobodený od všetkých priamych daní.

Článok 10

Konzulovia a konzulárni pracovníci, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu, sú na základe vzájomnosti oslobodení od colných poplatkov v tom istom rozsahu ako pracovníci diplomatických zastupiteľských úradov.

Predmety určené pre úradnú potrebu konzulátu sú oslobodené od colných a všetkých ostatných poplatkov.

Článok 11

Ustanovenia článkov 8 a 10 sa vzťahujú aj na manželky osôb v týchto článkoch uvedených a na ich maloleté deti žijúce v spoločnej domácnosti, pokiaľ sú občanmi vysielajúceho štátu.

III. Služobná činnosť konzulov

Článok 12

Konzulovia napomáhajú všestranný rozvoj politických, hospodárskych a kultúrnych stykov medzi obidvoma štátmi.

Článok 13

Konzulovia majú právo hájiť v svojom konzulárnom obvode práva a záujmy svojho štátu a tak isto jeho občanov a právnických osôb.

Pri plnení svojich povinností môžu sa konzulovia obracať na kompetentné úrady svojho konzulárneho obvodu a ohradzovať sa v nich proti porušeniu práv a záujmov vysielajúceho štátu alebo jeho občanov a právnických osôb.

Článok 14

Konzulovia majú právo viesť evidenciu občanov svojej krajiny a vydávať alebo predlžovať týmto občanom pasy alebo iné osobné preukazy, ako aj potvrdenia o služobných krokoch podnikaných konzulmi, udeľovať víza alebo iné povolenia vstupu do vysielajúceho štátu alebo výstupu z neho občanom prijímajúceho štátu alebo občanom tretieho štátu a tak isto vykonávať všetku ostatnú činnosť súvisiacu s evidenciou a vydávaním dokumentov občanom vysielajúceho štátu.

Článok 15

Konzulovia majú právo, ak to dovoľuje zákonodarstvo vysielajúceho štátu, vykonávať v svojich služobných miestnostiach alebo v svojich bytoch, ako i v bytoch zainteresovaných osôb tieto úkony:

1. prijímať od občanov vysielajúceho štátu žiadosti a potvrdzovať ich;
2. spisovať, overovať a prijímať do úschovy závety a iné doklady o jednostranných aktoch občanov Zmluvnej strany, ktorá konzulov vymenovala, a prijímať do úschovy majetok a dokumenty týchto občanov;
3. spisovať, overovať a potvrdzovať zmluvy uzavierané medzi občanmi vysielajúceho štátu, pokiaľ takéto dojednania nie sú v rozpore so zákonmi prijímajúceho štátu. Nemôžu však spisovať alebo potvrdzovať zmluvy o nadobudnutí alebo scudzení vecných práv na budovy a pozemky nachádzajúce sa na území prijímajúceho štátu;

4. spisovať a potvrdzovať zmluvy medzi občanmi vysielajúceho štátu a občanmi prijímajúceho štátu, pokiaľ sa tieto zmluvy týkajú výhradne záujmov na území vysielajúceho štátu alebo záležitostí, ktoré sa majú ukončiť alebo splniť v tomto štáte za podmienky, že tieto zmluvy nie sú v rozpore tak so zákonmi vysielajúceho štátu, ako i zákonmi štátu prijímajúceho;
5. overovať podpisy občanov vysielajúceho štátu na rôznych dokumentoch a legalizovať listiny a dokumenty vydané orgánmi alebo úradnými činiteľmi vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu, rovnako ako overovať odpisy týchto dokumentov;
6. overovať správnosť prekladov rôznych listín a dokumentov vydaných orgánmi a úradnými činiteľmi vysielajúceho alebo prijímajúceho štátu;
7. prijímať do úschovy peniaze a cennosti občanov a organizácií vysielajúceho štátu alebo peniaze a cennosti pre týchto občanov a organizácie určené;
8. vykonávať iné úkony, ktorými môžu byť poverení, pokiaľ nie sú v rozpore so zákonmi prijímajúceho štátu.

Článok 16

Listiny a dokumenty uvedené v článku 15, rovnako ako preklady, odpisy listín a výpisy z nich, spísané alebo overené konzulom, budú na území prijímajúceho štátu uznávané ako listiny, dokumenty, preklady, odpisy a výpisy majúce tú istú účinnosť a tú istú preukaznosť, ako keby boli spísané, overené alebo preložené kompetentnými orgánmi alebo úradmi prijímajúceho štátu.

Článok 17

Konzulovia majú právo zastupovať pred súdom a inými orgánmi prijímajúceho štátu občanov a právnické osoby štátu vysielajúceho, ak títo občania alebo právnické osoby nemôžu v dôsledku neprítomnosti alebo iných závažných príčin včas hájiť svoje práva a záujmy; toto zastúpenie trvá do tej doby, pokiaľ zastupovaní neustanovia svojich splnomocnencov alebo sami neprevezmú hájenie svojich práv a záujmov.

Článok 18

Konzulovia majú právo, pokiaľ ich na to splnomocňujú zákony vysielajúceho štátu, vystavovať doklady o narodení a smrti občanov svojho štátu.

Môžu byť pred nimi uzavierané manželstvá, ak sú obidve osoby uzavierajúce manželstvo, občanmi vysielajúceho štátu. Ak je jedna osoba občanom vysielajúceho štátu a druhá občanom štátu prijímajúceho, možno manželstvo pred konzulom uzavrieť vtedy, ak to nie je v rozpore so zákonmi prijímajúceho štátu. Uzavieranie manželstva sa vykonáva v súhlase so zákonmi vysielajúceho štátu.

Ustanovenia predchádzajúceho odseku sa vzťahujú tak isto na vydávanie dokladov o rozvode.

Uvedené ustanovenia však neoslobodzujú dotyčné osoby od povinnosti robiť príslušné hlásenia alebo vykonať príslušnú registráciu vyžadovanú miestnymi zákonmi.

Článok 19

Konzulovia majú právo, pokiaľ ich na to zákonodarstvo vysielajúceho štátu splnomocňuje, vykonávať dozor nad poručníctvom a opatrovníctvom nad maloletými a nesvojprávnymi občanmi svojho štátu žijúcimi v ich konzulárnom obvode.

Na ten účel majú právo ustanovovať poručníctva alebo opatrovníctva a dozerať na činnosť poručníkov a opatrovníkov.

Článok 20

Konzulovia majú právo v medziach zákonodarstva svojho štátu a zákonodarstva štátu prijímajúceho osobne alebo prostredníctvom svojich splnomocnencov poskytovať všetku nevyhnuteľnú pomoc lietadlám svojho štátu nachádzajúcim sa na území druhej Zmluvnej strany.

Najmä môžu podporovať v prípade núdzového pristátia členov posádky a cestujúcich pri ich styku s miestnymi úradmi prijímajúceho štátu a robiť vhodné opatrenia, aby mohli pokračovať v ceste.

Pri haváriách alebo nehodách lietadiel vysielajúceho štátu môžu konzulovia robiť alebo dožadovať sa opatrení pre poskytnutie pomoci členom posádky a cestujúcim a pre ochranu nákladu a opravu lietadla.

Ustanovenia tohto článku sa nedotýkajú ustanovení iných zmlúv o vzájomnom poskytovaní pomoci v prípade leteckých nehôd alebo havárií.

Článok 21

Konzulovia môžu osobne alebo prostredníctvom svojich splnomocnencov poskytovať každú pomoc a podporu obchodným a vojnovým lodiam plaviacim sa pod vlajkou ich štátu, ktoré priplávali do prístavu ich konzulárneho obvodu.

Vo všetkých prípadoch sú miestne úrady povinné poskytovať konzulom na ich žiadosť nevyhnutnú pomoc.

Ak majú úrady prijímajúceho štátu v úmysle vykonať akékoľvek donucovacie opatrenia na obchodných lodiach vysielajúceho štátu, nemôžu byť tieto opatrenia robené bez predbežného uvedomenia príslušného konzula, aby konzul mohol byť prítomný pri vykonávaní týchto opatrení. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na colnú, pasovú a zdravotnícku kontrolu lodí, členov posádky a cestujúcich.

Článok 22

Pri nehodách a stroskotaní lode plaviacej sa pod vlajkou jednej Zmluvnej strany na území druhej Zmluvnej strany upovedomia o tom ihneď kompetentné úrady konzula a oznámia mu, aké opatrenia urobili na záchranu ľudí, lode a nákladu. Poskytnú konzulovi nevyhnutnú pomoc pri opatreniach, ktoré urobia v súvislosti so stroskotaním lode.

IV. Záverečné ustanovenia

Článok 23

Ustanovenia tohto Dohovoru o právach a povinnostiach konzulov sa budú rovnako uplatňovať vo vzťahu k pracovníkom diplomatických zastupiteľských úradov povereným vykonávaním konzulských funkcií. Tým nie sú dotknuté diplomatické privilégiá a imunita týchto pracovníkov diplomatických zastupiteľských úradov.

Článok 24

Tento Dohovor sa bude ratifikovať. Nadobudne účinnosť dňom výmeny ratifikačných listín, ktorá sa vykoná v Moskve.

Článok 25

Dňom nadobudnutia účinnosti tohto Dohovoru stráca platnosť Konzulárny dohovor medzi Československou republikou a Sväzom sovietskych socialistických republík zo 16. novembra 1935.

Článok 26

Tento Dohovor sa uzaviera na 5 rokov. Dohovor zostane v platnosti vždy ďalších 5 rokov, ak neprejaví jedna zo Zmluvných strán 6 mesiacov pred uplynutím práve prebiehajúceho päťročného obdobia svoje prianie Dohovor vypovedať.

Spísané v Prahe 5. októbra 1957 v dvoch pôvodných vyhotoveniach, každé v jazyku českom a ruskom, pričom obe znenia majú rovnakú platnosť.

Z plnomocenstva
prezidenta Československej republiky

Dr. A. Gregor v. r.

Z plnomocenstva
Prezídia Najvyššieho sovietu
Sväzu sovietskych socialistických republík

I. Grišin v. r.

*) Tu sa vyhlasuje slovenské znenie v Prílohe Zbierky zákonov na str. 55.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.